

DOPORUČENÍ

DOPORUČENÍ RADY (EU) 2015/1184

ze dne 14. července 2015

o hlavních směrech hospodářských politik členských států a Evropské unie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 121 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na doporučení Evropské komise,

s ohledem na závěry Evropské rady,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Smlouva stanoví, že členské státy mají své hospodářské politiky považovat za věc společného zájmu a koordinovat je v rámci Rady. Smlouva dále stanoví, že Rada má přijmout hlavní směry hospodářských politik a hlavní zásady zaměstnanosti členských států jako vodítko pro politiky členských států a Unie.
- (2) Unie v souladu se Smlouvou vytvořila a provádí nástroje pro koordinaci politik zaměřené na fiskální politiku a makrostrukturální politiky. Evropský semestr kombinuje jednotlivé nástroje v souhrnném rámci pro integrovaný mnohostranný hospodářský a rozpočtový dohled. Jak je uvedeno v roční analýze růstu pro rok 2015 vypracované Komisí, zefektivněním a posílením evropského semestru by se mělo dále zlepšit jeho fungování.
- (3) Finanční a hospodářská krize odhalila a posílila významné nedostatky v hospodářství Unie a jejích členských států. Kromě toho zdůraznila vzájemnou provázanost ekonomik a trhů práce členských států. V důsledku výrazného nárůstu veřejného zadlužení vznikla rizika pro fiskální udržitelnost. V dnešní době je zásadním úkolem posunout Unii do stavu inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění a vytváření pracovních příležitostí. To vyžaduje koordinovaná a ambiciózní politická opatření jak na úrovni Unie, tak na vnitrostátní úrovni, jež budou v souladu se Smlouvou a se správou hospodářských záležitostí Unie. Tato politická opatření by měla být kombinací opatření na straně nabídky a poptávky a měla by zahrnovat podporu investic, obnovený závazek provádět strukturální reformy a naplňování fiskální odpovědnosti.
- (4) Členské státy a Unie by měly také řešit sociální dopady krize a usilovat o vytvoření soudržné společnosti, jejíž členové jsou schopni předjímat a zvládat změny a mohou se aktivně podílet na životě společnosti a na fungování ekonomiky. Měl by být zajištěn přístup a příležitost pro každého a snížena chudoba a sociální vyloučení, a to zejména zajištěním účinného fungování trhů práce a systémů sociálního zabezpečení a odstraněním překážek omezujících účast na trhu práce. Členské státy by rovněž měly zajistit, aby z hospodářského růstu měli prospěch všichni občané a všechny regiony.
- (5) Opatření, jež jsou v souladu s integrovanými hlavními směry hospodářských politik a politik zaměstnanosti členských států, významně přispívají k dosažení cílů strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění (dále jen „strategie Evropa 2020“). Strategii Evropa 2020 by měl podporovat integrovaný soubor evropských a vnitrostátních politik, jež by členské státy a Unie měly provádět, aby bylo dosaženo příznivých vedlejších účinků koordinovaných strukturálních reforem a vhodné celkové kombinace hospodářských politik, aby se zajistil soustavnější přínos evropských politik k dosahování cílů strategie Evropa 2020 a aby se zabezpečilo řádné fungování hospodářské a měnové unie. Hlavní směry hospodářských politik členských států a Unie, které jsou přiloženy k tomuto doporučení, spolu s příslušnými hlavními směry politik zaměstnanosti společně tvoří integrované hlavní směry strategie Evropa 2020.
- (6) I když jsou integrované hlavní směry strategie Evropa 2020 určeny členským státům a Unii, měly by se provádět ve spolupráci se všemi státními, regionálními a místními orgány, do níž by se měly intenzivně zapojovat parlamenty, jakož i sociální partneři a zástupci občanské společnosti.

- (7) Hlavní směry hospodářských politik poskytují členským státům vodítka týkající se provádění reforem, s ohledem na vzájemnou provázanost mezi členskými státy. Jsou v souladu s Paktem o stabilitě a růstu. Tyto hlavní směry by měly být základem pro veškerá specifická doporučení, která může Rada podat konkrétnímu členskému státu,

DOPORUČUJE, aby členské státy a tam, kde je to vhodné, Unie ve svých hospodářských politikách zohlednily hlavní směry obsažené v příloze, jež jsou součástí integrovaných hlavních směrů pro strategii Evropa 2020.

V Bruselu dne 14. července 2015.

Za Radu
předseda
P. GRAMEGNA

PŘÍLOHA

Hlavní směry hospodářských politik členských států a Evropské unie**Část I integrovaných hlavních směrů pro strategii Evropa 2020****Hlavní směr č. 1: Podpora investic**

Zvýšení objemu produktivních investic v Evropě má zásadní význam pro oživení poptávky a zlepšení konkurenceschopnosti a dlouhodobého růstového potenciálu Evropy. Úsilí by se mělo zaměřit na mobilizaci finančních prostředků pro životaschopné investiční projekty, na zajištění toho, aby se finance dostaly do reálné ekonomiky, a na zlepšení investičního prostředí. Makroekonomická a finanční stabilita, jakož i regulační předvídatelnost a otevřenost a transparentnost finančního sektoru jsou zásadní pro to, aby Unie nadále zůstala atraktivní pro investice soukromého sektoru, včetně zahraničních investic.

Měl by být plně využit potenciál finančních prostředků Unie, včetně Evropského fondu pro strategické investice a strukturálních fondů, a finančních prostředků na vnitrostátní úrovni pro účely financování prorůstových investic v klíčových oblastech. Klíčovými prvky v této souvislosti jsou správa finančních prostředků zaměřená na výsledky, jakož i intenzivnější využívání inovativních finančních nástrojů.

Zajištění toho, aby se finance dostaly do reálné ekonomiky, vyžaduje větší transparentnost a poskytování informací, zejména prostřednictvím realizace Evropského centra pro investiční poradenství pod záštitou Evropské investiční banky a vytvořením transparentního seznamu projektů. Klíčovou úlohu hraje úzká spolupráce se všemi relevantními zúčastněnými stranami, aby bylo zajištěno bezproblémové provádění operací, odpovídající podstupování rizika a maximální přidaná hodnota.

Hlavní směr č. 2: Posílení růstu prováděním strukturálních reforem členskými státy

Ambiciózní provádění strukturálních reforem členskými státy jak v oblasti produktových trhů a trhů práce, tak systémů sociálního zabezpečení a důchodových systémů je zásadní pro posílení a udržení hospodářského oživení a zajištění udržitelných veřejných financí, zlepšení konkurenceschopnosti, prevenci a nápravu škodlivé makroekonomické nerovnováhy v souladu s postupem při makroekonomické nerovnováze a zvýšení růstového potenciálu ekonomik Unie. Rovněž by přispělo k dosažení větší hospodářské a sociální soudržnosti. Reformy posilující konkurenceschopnost, zejména v neobchodovatelném sektoru, lepší fungování trhů práce a dokonalejší podnikatelské prostředí přispívají k odstranění překážek pro růst a investice a ke zvýšení přizpůsobivosti ekonomiky. Členské státy považují své hospodářské politiky za věc společného zájmu a koordinují je s cílem posílit pozitivní synergie a zabránit negativním vedlejším účinkům.

Je třeba uskutečňovat reformy trhu práce a sociálního systému s cílem podpořit růst a zaměstnanost a současně zajistit všem přístup ke kvalitním, dostupným a udržitelným sociálním službám a dávkám. Opatření v oblasti reforem trhu práce, například mechanismy stanovování mezd a zvyšování míry ekonomické aktivity, by měla být prováděna v souladu s podrobnějšími pokyny obsaženými v hlavních směrech politik zaměstnanosti.

Je zapotřebí vyvinout další úsilí, aby byla Unie atraktivní destinací pro talentované a kvalifikované lidi. Proces reformy a další integrace výrobních trhů by měly pokračovat, aby se zajistilo, že spotřebitelé i podniky v Unii budou moci využívat nižších cen a širší nabídky zboží a služeb. Integrovanější trhy umožňují společně přístup k mnohem většímu trhu, než je jejich vlastní domácí trh, čímž jim poskytují více příležitostí k expanzi. Konkurenceschopnější a integrovanější výrobní trhy rovněž podnítí inovace a mohou pomoci urychlit přizpůsobení a zvýšit odolnost vůči hospodářským otřesům v jednotlivých členských státech a Unii jako celku.

Mělo by nadále pokračovat úsilí o zlepšení regulačního prostředí, v němž podniky působí, s cílem podpořit zejména malé a střední podniky, a toto úsilí by mělo zahrnovat modernizaci veřejné správy, snížení administrativní zátěže, větší transparentnost, boj proti korupci, daňovým únikům a nehlášené práci, zvýšení nezávislosti, kvality a účinnosti systémů soudnictví, jakož i vymahatelnost smluv a dobře fungující rámcové podmínky pro úpadková řízení.

Významnou hnací silou produktivity, inovací a růstu ve všech hospodářských odvětvích jsou informační a komunikační technologie a digitální ekonomika. Podporu soukromých investic do výzkumu a inovací by měly doprovázet hluboké

reformy zaměřené na modernizaci systémů výzkumu a inovací, posílení spolupráce mezi institucemi veřejného sektoru a soukromým sektorem a na zlepšení širších rámcových podmínek, které podnikům umožní intenzivněji využívat znalosti. Zvýšení kvality a efektivity veřejných investic do výzkumu a inovací dále zlepší kvalitu veřejných financí a mohlo by zlepšit dlouhodobou udržitelnost veřejných financí.

Hlavní směr 3: Odstranění hlavních překážek pro udržitelný růst a zaměstnanost na úrovni EU

Další integrace jednotného trhu, včetně odstranění přetrvávajících překážek, posílení hospodářské soutěže a zlepšení podnikatelského prostředí mají zásadní význam pro to, aby Unie zůstala atraktivním místem pro domácí i zahraniční podniky. K posunu hranice produktivity v Evropě je nezbytné zvýšit inovace a tvorbu lidského kapitálu a zajistit integrovaný a dobře fungující jednotný digitální trh. Širší využívání informačních a komunikačních technologií spotřebiteli i podniky může přispět k vytvoření digitální Evropy bez hranic a ke zvýšení produktivity.

Dobře fungující finanční sektor je klíčovým faktorem pro řádné fungování hospodářství. V plném rozsahu by měly být provedeny přísnější předpisy v oblasti regulace a dohledu a pravidla ochrany spotřebitelů v oblasti finančních trhů a finančních institucí. Je třeba přijmout opatření pro vybudování udržitelného sekuritizačního trhu v Evropě, který přispěje ke zlepšení skutečné finanční kapacity bank v Unii. V návaznosti na výsledky jednotného trhu finančních služeb a kapitálu je třeba vytvořit skutečnou unii kapitálových trhů.

Vytvoření silné energetické Unie by mělo zajistit dostupnou, bezpečnou a udržitelnou energii pro podniky a domácnosti. Mělo by být prosazováno nákladově efektivní provádění rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a přechod na nízkouhlíkové hospodářství účinně využívající zdroje, a to mimo jiné prostřednictvím reform na straně poptávky i nabídky, a současně by měla být podporována zelená pracovní místa, ekologické technologie a inovativní řešení. Zvláštní pozornost je v tomto ohledu třeba i nadále věnovat odvětví energetiky a dopravy, a to i pokud jde o propojení a infrastrukturu.

Právní předpisy Unie by se měly zaměřit na problematiku, již lze nejlépe řešit na evropské úrovni, a měly by být koncipovány s ohledem na své hospodářské, environmentální a sociální dopady. Vytvoření rovných podmínek v přeshraničním kontextu s větší regulační předvídatelností a v plném souladu s pravidly hospodářské soutěže přiláká další investice. Lepší a předvídatelnější podnikatelské prostředí je obzvláště důležité v síťových odvětvích, pro něž jsou typické dlouhodobé investiční výhledy a rozsáhlé počáteční investice. Měl by být dále rozvíjen vnější rozměr vnitřního trhu.

Hlavní směr 4: Zlepšení udržitelnosti a prorůstové orientace veřejných financí

Zdravé veřejné finance mají zásadní význam pro růst a vytváření pracovních míst. Fiskální udržitelnost je nezbytná pro zajištění důvěry investorů a fiskální prostor potřebný pro vypořádání se s neočekávaným vývojem a maximalizaci kladného přínosu veřejných financí pro hospodářství. Tím se také vytváří vhodné podmínky pro podporu růstu a investic. Členské státy by měly zajistit dlouhodobou kontrolu nad schodky veřejných financí a zadlužeností. Fiskální politiky musí být prováděny v unijním rámci založeném na pravidlech, zejména pravidlech stanovených v Paktu o stabilitě a růstu, jež jsou doplněna mechanismy zaměřenými na zdravé vnitrostátní rozpočty. Fiskální politiky by měly zohledňovat ekonomické podmínky a rizika udržitelnosti na úrovni členských států a zároveň zajistit kvalitní koordinaci hospodářských politik. Členské státy eurozóny se vyzývají, aby i nadále pečlivě sledovaly a projednávaly celkovou fiskální situaci eurozóny, včetně nastavení fiskální politiky.

Při navrhování a provádění rozpočtové konsolidace by strategie měly upřednostnit výdajové položky, které posilují růst, například v oblastech vzdělávání, dovedností a zaměstnatelnosti, výzkumu, vývoje a inovací a investic do sítí, které mají příznivý dopad na produktivitu. Reformy výdajů by se měly zaměřit na zefektivnění veřejné správy; tyto reformy lze připravit především přezkoumáním výdajů s cílem zabezpečit dlouhodobou udržitelnost.

Reformy výdajů přispívající k efektivní alokaci zdrojů zaměřené na podporu růstu a zaměstnanosti při současném zachování rovnosti by měly být v případě potřeby doplněny modernizací systémů výběru daní. Je třeba dále zkoumat možnosti v oblasti společného konsolidovaného základu daně z příjmů právnických osob. Přesun daňové zátěže směrem k daním více podporujícím růst při zajištění souladu s Paktem o stabilitě a růstu může pomoci napravit neefektivitu trhu

a vytvořit základy pro trvalý růst a vytváření pracovních míst. Zároveň je důležité vzít v úvahu distribuční účinky jakékoli změny zdanění. Účinnost daňového systému by bylo možné posílit rozšířením základů daně, například odstraněním nebo omezením využívání a rozsahu osvobození od daně a preferenčních režimů, ověřováním rozsahu a účinnosti daňových výdajů a posílením daňové správy, zjednodušením daňového systému a bojem proti daňovým podvodům a agresivnímu daňovému plánování.
